

1/2022
NUMERO 29

KoLPaKKo

Kymenläänin
Pystykorvakerho

SISÄLTÖ

Jäsenmaksu 2022	2
Kokouskutsu - vuosikokous 2022	3
Puheenjohtajan palsta	4
Toimintakertomus 2021	5
Toimintasuunnitelma 2022	7
Toimittajan terveisiä	8
Kerhon mestaruuskisa 2021	8
Mylymestarin mietteitä	9
Erkki Santapukki in memoriam	11
Tervaskanto - Erkki Santapukki	12

KoLPaKKo 1/2022 nro 29

Kymenläänin Pystykorvakerho ry:n jäsenlehti
Vastuullinen julkaisija Mauri Nevalainen
Toimittaja Petri Huuhko

JÄSENMAKSU 2022

Arvoisa kerhomme jäsen!

Maksa vuoden 2022 jäsenmaksusi 10 euroa 30.4.2022 mennessä kerhon tilille FI6754530620033804.

Viitteeksi laskuun jäsenen nimi tai nimet, jos maksat samalla laskulla useamman jäsenen jäsenmaksun.

IBAN	FI6754530620033804		BIC			
Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer						
Saaja Mottagare	Kymenläänin Pystykorvakerho ry		Jäsenmaksu 2022			
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress			Jäsenen nimi			
TILISIIRTO, GIRERING			Viitenumero Ref. nr			
Allekirjoitus Underskrift			Eräpäiva Förfallodag	30.4.2022	Euro 10 €	
Tilityt nro Från konto nr						

KOKOUSKUTSU

KYMENLÄÄNIN PYSTYKORVAKERHO RY:N VUOSIKOKOUS

Aika Keskiyö 30.3.2022 klo 18:00
Paikka Luumäen Osuuspankin kokoustilat, Linnalantie 51, Taavetti

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri.
3. Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi (2) ääntenlaskijaa.
4. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
5. Hyväksytään työjärjestys.
6. Käsitellään yhdistyksen toimintakertomus 2021, tilinpäätös 2021 ja toiminnantarkastajien lausunto.
7. Päädetään tilinpäätöksen 2021 vahvistamisesta ja tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.
8. Käsitellään hallituksen laatima toimintasuunnitelma kuluvalle toimikaudelle 2022.
9. Määrätään seuraavan kalenterivuoden 2023 jäsenmaksujen suuruus vuosi- ja perhejäsenille sekä jäsenyhdistyksille.
10. Vahvistetaan hallituksen laatima talousarvio kuluvalle vuodelle 2022.
11. Valitaan yhdistykselle puheenjohtaja toimikaudeksi 2023.
12. Päädetään hallituksen jäsenten määrä (6 - 8 jäsentä) toimikaudeksi 2022 ja toimitetaan hallituksen jäsenten vaali.
13. Valitaan kaksi (2) toiminnantarkastajaa ja kaksi (2) varatoiminnantarkastajaa.
14. Valitaan yhdistyksen edustajat Kymenläänin Kennelpiiri ry:n, Suomen Pystykorvajärjestö ry:n vuosikokouksiin ja Suomen Kennelliitto ry:n kokoukseen ja päätetään näille tehtävistä esityksistä.
15. Käsitellään hallituksen ja jäsenten tekemät esitykset ja kokouskutsussa mainitut asiat.
16. Muut esille tulevat asiat, joista kuitenkin ei voida tehdä päätöksiä.
17. Kokouksen päättäminen.

TERVETULOA!

Kerhon hallitus

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Helmikuinen tervehdys Korialta kerholaiset ja muutkin pystykorvaiset!

Taas ollaan siinä vaiheessa, että metsästys- ja koekausi vetelee viimeisiään. Kuten tiedämme korona on edelleen hankaloittanut mennyttä kautta myös harrastuksemme parissa niin kokeiden kuin näyttelyjen kanssa. Näyttelyjä on jonkin verran jouduttu perumaan tai siirtämään, mutta kokeet on pystytty viemään kunnialla läpi rajoituksista huolimatta.

Piirinmestaruudet haukuttiin idässä Parikkalan kulmilla, etelänlohko Lopella. Pohjisten SM-haukut Valkealassa. Myös kerhon mestaruushaukut pidettiin Mämmijärvellä väli vuoden jälkeen. Mörskyn Jukan koira voitti Metsopojan ja Havian Samin koira onnistui hienosti maaottelussa. Onnittelut vielä heille hienosta suorituksesta.

Mutta katse eteenpäin, uudet haasteet odottavat ja niitähän meillä riittää. Ensimmäinen ja ajankohtaisin on, että muistatte anoa ensi syksyn kokeet maaliskuun loppuun mennessä. SM-haukut on tänä vuonna Lapissa syys-lokakuun vaihteessa. Se tuo oman haasteensa taas piirinmestaruuskokeen järjestelyille.

Suuremmat haasteet odottavat jo ovelta, kun olemme luvanneet ottaa vuoden 2024 SM-haukut hoidettavaksemme. Syy miksi näin aikaisin otan asian esille on se, että ottelun tukinäyttely pitää hakea jo tänä vuonna. Siksi meillä täytyy olla näyttely- ja kisapaikka valmiiksi valittuna ja varattuna. Se tarkoittaa, että meillä täytyy olla näyttelyn ja ottelun vetäjät sekä toimihenkilöt nimettyinä. Siksi toivoisinkin kun näitä asioita käsitellään vuosikokouksessa, niin mahdollisimman moni olisi paikalla antamassa mielipiteensä ja neuvonsa. Sillä tiedän, että meillä kerhossa on monenlaista osajaa ja tekijää, kun vaan tahtoa riittää.

Haluan muistuttaa, että kerho ei ole pelkästään puheenjohtaja, sihteeri ja hallitus, jotka jakavat työt keskenään, vaan kaikki olisi mukana toiminnassa. En näe tätä velvollisuutena vaan mieluummin mahdollisuutena toimia kerhon ja hienon harrastuksemme eteen.

Nyt kun näyttää siltä, että kaikki koronarajoitukset purkautuvat, niin toivotankin kaikkia kerholaisia joukolla mukaan vuosikokoukseen, Nähdään siellä!

Terveisin
Mauri Nevalainen

TOIMINTAKERTOMUS 2021

1. YLEISTÄ

Kymenläänin Pystykorvakerho ry on perustettu heinäkuun 8. päivä 1994. Kerhon tarkoituksen on edistää puhtasrotuisten koirien käyttöä ja jalostusta sekä jäsenistönsä keskinäisen kanssakäymisen ja toimintatapojen kehittäminen.

2. HALLINTO

Mauri Nevalainen	puheenjohtaja
Petri Huuhko	varapuheenjohtaja
Heli Karttunen	hallituksen jäsen
Jari Kuhmonen	hallituksen jäsen ja sihteeri
Merja Suoknuuti	hallituksen jäsen
Seppo Ukkola	hallituksen jäsen
Tuomo Valjus	hallituksen jäsen

3. KOKOUKSET

Sääntömääräinen vuosikokous 3.6.2021 Luumäen Metsästysseuran maja, Luumäki.

Sääntömääräinen kesäkokous 6.8.2021 Toukola, Luumäki.

Hallitus kokoontui neljä (4) kertaa.

4. JÄSENISTÖ

31.12.2021 yhdistyksen jäsenrekisterissä oli 168 jäsentä, joista 3 kunniajäsentä.

5. KERHON JÄSENTEN TOIMET

SUOMEN KENNELLIITTO

Petri Huuhko, tulevaisuustoimikunnan jäsen

Pertti Korhonen, eettinen lautakunta

Reino Korpela, eettinen lautakunta

Mika Tiuhonen, koe- ja kilpailutoimikunnan jäsen

SUOMEN PYSTYKORVAJÄRJESTÖ

Sami Havia, hallituksen jäsen

Jari Kuhmonen, hallituksen varajäsen

Jukka Mörsky, pohjanpystykorvajaoston puheenjohtaja

KYMENLÄÄNIN KENNELPIIRI

Jari Kuhmonen, hallituksen jäsen, pystykorvajaoston puheenjohtaja, valitsijamies, palkintotuomarikouluttaja

Ilpo Suoknuuti, hallituksen jäsen, hirvikoirajaoston jäsen, HIRV-, HIRV-J ja KARH-palkintotuomarikouluttaja

Juha Leppänen, hirvikoirajaoston jäsen, HIRV-valitsijamies

Eero Suikkanen, hirvikoirajaoston jäsen ja HIRV-varavalitsijamies

Sami Havia, Janne Helo, Vesa Lotti, Jukka Mörsky, Mauri Nevalainen, Mika Tiuhonen, Tuomo Valjus ja Pasi Vuori, pystykorvajaoston jäseninä

Sami Havia, LINT-varavalitsijamies

Janne Helo, LINT-palkintotuomarikouluttaja

6. KILPAILUTOIMINTA

Järjestettiin yksi jäsentenvälinen mestaruuskilpailu.

Linnunhaukun kerhon mestari 2021 spu Aufgeweckt Camo, omistaja Seppo Ukkola, Virolahti

7. VUOSIPALKINNOT

Vuoden metsästyskoira 2021: ei anomuksia

Matin Malja 2021: spn Aava, Sami ja Hannele Havia, Imatra

Marjukan ja Erkin vuosipalkinto 2021: ei anomuksia

Koekauden paras narttu 2021: ei anomuksia

8. KOETOIMINTA

Järjestettiin yhdessä Luumäen Metsästysseuran kanssa 20.-21.11.2021 XII Ukko-Pekan Haukut Luumäellä ja omat kerhon LINT-mestaruushaukut 6.12.2021 Savitaipaleella.

Kymenläänin kennelpiirin Linnunhaukun piirinmestari 2021:
spu Karahkan Göpi, om. Asseri Karjalainen, Kouvola

9. NÄYTTELYTOIMINTA

Järjestettiin yhdessä Luumäen Metsästysseuran ja Suoanttilan Metsästysseuran kanssa ryhmänäyttely 31.7.2021 Luumäellä. Näyttelyyn osallistui 464 koira.

10. SEMINAARIT JA KOULUTUKSET

Ei järjestetty.

11. AVUSTUKSET

Etelänlohkon valintakokeeseen maksettiin kerhon jäsenten kaksi (2) täydennyskoiraa.

12. NUORISOTOIMINTA

Ei järjestetty nuorisotoimintaa.

13. TIEDOTUS

Jäsenille lähetettiin yksi KoLPaKKo-jäsenlehti. Kerhon nettisivut osoitteessa www.kymenlaaninpystykorvakerho.fi.

14. MUUTA

Järjestettiin kerhon sisäinen pienpetokilpailu.

TOIMINTASUUNNITELMA 2022

1. YLEISTÄ

Jatketaan ja kehitetään harrastusta jäsenistön hyväksi.

2. TALOUS

Pyritään säilyttämään vähintäänkin nykyinen taloudellinen tila. Servitetaan yhdistyksen toimintaan soveltuvia tulonhankintakeinoja.

3. KOKOUKSET

Vuosikokous pidetään maaliskuussa 2022. Kesäkokous pidetään hallituksen määräämänä ajankohtana ennen koekauden alkua. Hallitus kokoontuu tarvittaessa.

4. JÄSENISTÖ

Toimitaan aktiivisesti uusien harrastajien saamiseksi yhdistyksen jäseniksi.

5. TOIMET

Kannustetaan jäseniämme toimimaan ja olemaan käytettävissä kennelharrastukseen liittyvissä tehtävissä.

6. KILPAILUTOIMINTA

Järjestetään jäsentenväliset mestaruuskilpailut tikanheitossa, kivääriammunnassa sekä kerhon jäsenten omistamien koirien linnunhaukun kerhonmestaruuskilpailut. Palkitaan jäsenten omistamat hirvenhaukun mestaruuskokeissa menestyneet koirat. Järjestetään jäsentenvälinen pienpetokilpailu.

7. VUOSIPALKINNOT

Kesäkokouksessa jaetaan seuraavat vuosipalkinnot: Matin Malja 2021 ja Vuoden tuomari 2021.

8. KOETOIMINTA

Kymenlänin Pystykorvakerho anoo järjestettäväksi seuraavat linnunhaukkukokeet:

- Kerhon LINT-mestaruushaukut 10.12.2022 Savitaipale
- Kansainvälinen linnunhaukkukoe 7.1.2023 Kouvola

9. KOULUTUS

Järjestetään tarvittaessa linnunhaukkukokeiden palkintotuomarien perus- ja jatkokursseja.

10. NÄYTTELYTOIMINTA

Järjestetään 6.8.2022 ryhmänäyttely Luumäellä yhdessä Luumäen Metsästysseuran ja Suoanttilan Metsästysseuran kanssa.

11. NUORISOTOIMINTA

Pyritään saamaan nuoria mukaan maksamalla osanottomaksuja kerhon järjestämiin haukkukokeisiin. Mahdollisuuksien mukaan järjestetään nuorisoleiri.

12. AVUSTUKSET

Avustetaan Kymenlänin kennelpiirin alueelta arvokilpailuihin päässeitä kerhon jäsenten koiria.

13. TIEDOTUS

Tiedotetaan jäsenistöä ajankohtaisista asioista ja tapahtumista ja kerhon internet-sivuston välityksellä. Toimitetaan syksyn kokeiden tulokset lehdistölle. Lisätään näkyvyyttä alueen lehdistössä.

TOIMITTAJAN TERVEISIÄ

Viime vuonna kerhon hallitus teki päätöksen, että KoLPaKKo-lehteä ei enää paineta, vaan siirrymme nykyaikaan ja lehti ilmestyy tulevaisuudessa vain sähköisessä muodossa. Tässä on nyt sitten ensimmäinen kerhon jäsenlehti sähköisenä.

Reilun 15-vuotisen jäsenlehtemme historian aikana lehden toimittamisessa on ollut aina sama ongelma eli miten saamme teiltä jäseniltä ideoita, juttuja ja kuvia lehtemme sisällöksi. Nyt kun siirryimme sähköiseen jäsenlehteen, niin sivumäärä ei ole enää määräävässä asemassa ja sisältöä ei tarvitse mahduttaa aina neljällä jaolliseen sivumäärään lehden taittamisen suhteen. Sivumäärä voi olla nyt siis mitä vaan.

Tämä on taas kerran syvä ja harras vetoamus teille kaikille, että lähettäisitte juttujanne ja valokuvianne lehden materiaaliksi. Kerhon sisäinen valokuvauskilpailu aikanaan tuotti kuvasisältöä. Eli olisiko taas aika järjestää seuraavaa kerhon valokuvauskilpailu? Nyt saisimme todennäköisesti huomattavasti enemmän kuvia kilpailuun, koska nyt kaikilla meillä on kännykän kamera mukana koko ajan.

Olkaa aktiivisia ja osallistukaa jäsenlehtemme sisällön tuottamiseen.

Terveisin
Petri

KERHON MESTARUUSKISA 2021

Perinteisesti kerho järjesti kerhon linnunhaukun mestaruuskisat 6.12.2021 Mämmijärvellä. Mestariksi haukkui Seppo Ukkolan omistama suomenpystykorvauros Aufgeweckt Camo. Onnittelut Camolle ja Sepolle!

Patsas tuli kotiin, sinne mistä se lähti vuonna 1995.

Myllymestarin mietteitä

Kerhon lahjoittamalla Arskan 80-vuotis lahjalaavulla Vesku, sankari itse, Mauri ja Seppo.

Olen erittäin kiitollinen ja otettu siitä huomiosta ja muistamisesta, jota olen saanut Kymenläänin Pystykorvakerhon, Kymenläänin Kennelpiirin sekä useiden muiden alan järjestöjen taholta täyttäessäni 80 vuotta ja lopettaessani aktiivisen lintukoe-toiminnan. Tulipa tähän aktiivisen harrastamisen väliin Kymenläänin Pystykorvakerhon perustaminen. Olin työn takia osallistumatta Tuohikotin metsästysmajalla pidettyyn tilaisuuteen, jolloin päätettiin perustaa pystykorvakerhon, mutta Luumäen majalla pidettyyn perustamiskokoukseen osallistuin ja jouduin lähes ilman tahtoani Pentinniemen Erkin eli silloisen puheenjohtajan aisapariksi sihteeriksi / rahastonhoitajaksi. Siinä paperinsotkijana olinkin useita vuosia. Kennelpiirin hallituksessa olin yhden kauden. Ei sopinut oikein omaan pirtaani kuunnella ja yrittää ymmärtää niitä ns. seurakoirapiirejä, jotka yritti-

vät pitää käyttökoiraihmissä kenkiensä alla.

Ensi vuonna tulee jo 70 vuotta, kun isäni hankki minulle ensimmäisen pystykorvani Tuijan, joka oli erinomainen kaikenriistankoiraksi. Ammuin siltä satoja oravia ja metsäkanalintuja. Se oli kaikessa mukana, ei koskaan kiinni eikä poistunut pihasta ilman minua. Myöhemmin, -vuonna 1959 - hankin Tuijan kaveriksi Körrin, karjalankarhukoiran. Ja 1960-luvun alussa pystykorvan Seitan, 1960-luvun puolessavälissä pystykorvauroksen Tepsun. Sitten tulikin koiraton aika, kun opiskelin. 1970-luvun alussa muutin Ivaloon ja muutaman vuoden olin Kuivilan Matilta lainattujen koirien varassa. Silloin tutustuin Matin (Alion kennelin) keräämiin ja mainostamiin sekarotuisiin maatiaiskoiriin, joista myöhemmin tuli pohjanpystykorvia. Eipä silloin tullut

mieleenikään, että niistä tulisi sellaisia käyttökoiria kuin ne nykyisin jo ovat.

Koirakuume ei hellittänyt, joten ostin 1975 Rovaniemeltä spk Jullen. Julie palveli minua siihen asti, kun muutin Valkealaan. Jätin Jullen Virtaniemen vartiopäällikölle, joka jatkoi hyvällä metsästyskoiralla metsästystä. Näistä kaikista koirista on erinomaiset kauniit muistot. Ivalossa palvellessani oli lähes kymmenen vuotta oman-toimeni ohella myös koirapalvelu-upseerina, koulutin ohjaajia ja koiria. Valkealaan muuton jälkeen itselläni on ollut tarhassa useita suomenpystykorvia sekä karjalankarhukoiria.

Muuttaessani Valkealaan, heti ilmoit-tautuessani komentajalle Pertti Kilkille, hän totesi, että ”nythän saatiin uusi pystykorvaharrastaja” ja esitti koska on seuraava kurssi. Siitä se koetoiminta alkoi. Aikaisemmin olin ollut vahvasti sitä mieltä, että ne ruusukkeet ja diplomit ovat niin huonosti sulavaa ruokaa, että eihän niitä voi paistaa eikä syödä. Siitä alkoikin se koerumba, joka loppui vasta viimevuonna. Tänä aikana olin vuosikymmeniä keskittynyt myös tuomarikoulutukseen. Totesin nimit-täin kouluttamisen alussa, kuinka huono tilanne oli tuomarikannassa

varsinkin itärajan tuntumassa. Järjestin pienimuotoisia tuomari-kursseja kennelpiiriin luvalla, jos jossain päin piiriä löytyi kaksi-kolme halukasta kurssille.

Koetoiminnassa tuli tutustuttua eripuolilla Suomea oleviin käytän-töihin. Kävin jokaisen alueen läpi ylituomarina tai tuomarina lintu- ja hirvikokeissa. Huomasin erittäin suuren eron eripuolilla Suomea olevissa käytännöissä, vaikka säännöt olivat samat. Etelä oli niitä harvoja, joissa ei koiraomistajalla tarvinnut olla aina rahapussi levällään maksaessaan majoituksia, tuomareiden ruokailuja sekä saunomisista.

Olisipa tuota kerrottavaa, mutta tämä tällä kertaa. Joten toivotan hyvää jatkoa perinteisen hyvän harrastuksen piirissä. Jatkakaa entiseen tapaan.

Kiitos vielä muistamisista ja hyvää ja antoisaa jatkoa pystykorvaisten linnunhaukkujen parissa.

Terveisin
Aarno Myllymäki

Erkki Santapukki 1939 -2021 in memoriam

Marraskuussa saimme tiedon, että Erkki oli nukkunut pois pitkäaikaisen sairauden murtamana. Erkki oli yksi suurista pystykorvaisista, kuten tulette huomaamaan oheisesta vuonna 2011 tekemästäni Erkin haastattelusta. Jutusta selviää Erkin koiraharrastuksen historia.

Erkin mukana meni paljon korvaamatonta käytännön tietoa ja oppia, joita olisi ollut hyvä saada suuremmankin harrastajajoukon tietoon.

Erkillä oli paljon muitakin harrastuksia kuin koirat. Hänen harrastuksiinsa kuuluivat myös kirjoittaminen, valokuvaus ja arkeologia. Kaikkien harrastustensa parissa Erkillä oli erittäin laaja ystäväpiiri, joka on jäänyt kaipaamaan hänen tietämystään, viisauksiaan ja persoonaansa.

Itse olin tuntenut Erkin koko ikäni ja tulen kaipaamaan Erkkiä erinomaisena ystävänä ja yhtenä oppi-isistäni yhteisen pystykorvaharrastuksemme parissa.

Petri Huuhko

Erkki ja Santasepon Mörrimöykky Kennelliiton pihalla Espoossa kansalliskoiramme suomenpystykorvan patsaan julkistamistilaisuudessa Kennelliiton 100-vuotisjuhlallisuuksien yhteydessä 22. huhtikuuta 1989.

TERVASKANTO - Erkki Santapukki

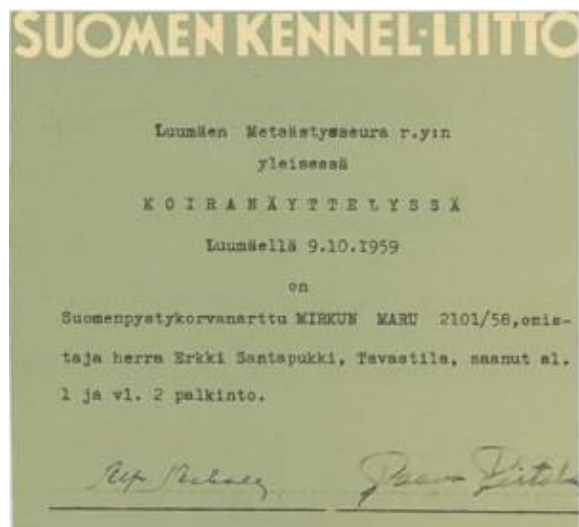
Erkki Santapukki syntyi 1939 nykyisin rajan takana olevassa Säkkijärven pitäjässä Satamankylässä ja isä kuoli lähes samoihin aikoihin Talvisodassa. Kauan ei myöskään Erkki ehtinyt syntymäkodissaan olla, kuten hän omien sanojensa mukaan ”joutui lähtemään muiden mukana” pois sodanjaloista. Säkkijärveltä matka johti Kymin Tavastilaan.

Erkki oli toisella luokalla kansakoulussa, kun taloon saatiin ensimmäinen suomenpystykorvanarttu Pella Saksalan kylästä. Enot, jotka koiran hakivat eivät ottaneet rekisteripapereita. Pella oli hyvä haukku- maan oravaa ja myös lintuja. Kerran Erkin tullessa koulusta Pella roikkui nyljettynä orressa ja nahasta tehtiin sen ajan mukaisesti rukkaset. Voitte kuvitella vain miltä tämä tuntui pienestä pojasta, joka oli kiintynyt koiraan. Pellan sekarotuinen urospentu Ralle jäi taloon. Ralle oli aina vastassa linja-autopysäkillä Erkin tullessa joka päivä koulusta kotiin. Koira oppi linja- auton aikataulun.

1958 Erkki otti ensimmäisen oman koiran Erkki Lindiltä Inkeröisistä. Koira oli suomenpystykorvanarttu Mirkun Maru. Kun Erkki lähti armeijaan, niin äidin piti hoitaa koiraa. Äidin kaaduttua tapaturmaisesti, hän ei pystynytkään hoitamaan koiraa kotona. Erkki tiesi, että Korialla rykmentin komentaja oli koiramiehiä, niinpä hän rohkaistui kysymään komentajalta voisiko hän ottaa koiransa mukaan armeijaan. Komentaja antoi Erkille luvan ja niinpä Maru oli armeijassa lähes yhtä kauan kuin isäntäkin. Armeijan jälkeen Erkki meni opiskelemaan Lepaan puutarhakouluun ja sinnekin Maru tuli isäntänsä kanssa kahdeksi vuodeksi.

Ensimmäinen koekäynti oli Mämmijärven kokeissa. Koeaamuna Erkki onki ison läskipalan hernerokasta evääksi Marulle. Läskin syötyään koiran hajuaisti ei enää toiminut kokeessa. Maru tiesi, että lintuja pitäisi haukkua, vaikka sen hajuaisti ei pelannutkaan. Maru alkoi haukkua isoa tummaa kohdetta. Silloisten sääntöjen mukaan kokeen aikana sai ampua linnun. Palkintotuomari ja Erkki katsoivat, että musta möykky on metso ja ei muuta kuin ampumalla alas. Erkki ampui möykkyä, mutta alas tuli vain risuja. Kyseessä oli ollut tuulenpesä.

Mirkun Marun kunniakirja Luumäen koiranäyttelyssä 1959.

Seppo Laineeseen Erkki tutustui serkkutyttönsä Liisan kautta. Seppo ja Liisa avioituivat. Liisan vanhempien luokse Rakilaan Seppo otti Marusta pennun. Koira ja isäntä pelasivat hyvin yhteen ja saalista kertyi. Kun tämä yhteistyö loppui koiran kuolemaan, kävi Seppo hakemassa koiran Erkin tarhasta. Sepon metsästysmenestys herätti kateutta ja seurassa tehtiin päätös, että metsästyksessä saisi käyttää vain omaa koiraa. Asia hoidettiin niin, että rekisterikirjoihin merkittiin Seppo toiseksi omistajaksi. Näin syntyi Santasepon Kennel 1980-luvun alussa.

Seuraava koira oli Raikon Jermu, joka oli Erkin ensimmäinen valiokoira. Jermu oli muotovalio ja Voittaja Helsingissä. Koira kuoli koirien välisessä tappelussa saamiinsa vammoihin.

Seuraavaksi Erkki hankki Tanskan Juhanilta suomenpystykorvanarttu Marun, ”Maru kakkosen”. Koirasta tuli muotovalio. Maru oli ensimmäisessä näyttelyssä Savitaipaleella niin, että se ei ollut koskaan aikaisemmin hihnassa. Voittajaluokan kehässä oli 15 narttua ja Maru valittiin kylmiltään ensikertalaisena rotunsa parhaaksi ja näyttelyn kauneimmaksi.

Marusta jätettiin itselle narttu Tellu, jolla havaittiin polvilumpioivika, kuten Tellun jälkeläisilläkin. Tämä tarkoitti sitä, että tämä narttulinja oli lopetettava ja aloitettava uusi narttulinja. Tästä Erkki kertoi näin: ”Valitsin parhaan kasvattajan ja sopivan nartun Juntin Pirin. Otin yhteyttä Erkki Tuomiseen ja hän lupasi pennun. Odottelin kaksi vuotta ja sitten tuli Kuhmosta puhelu: Sinulle olisi narttupentu. Tule hakemaan.” Juntin Pirrestä tuli Erkille ja Sepolle se koira, joka saadaan kerran elämässä. Pirrellä oli ilmiömäinen kyky vaistota haukuttavan pakokynnys. Se sovitti haukkunsa ja etäisyytensä haukuttavaan tämän mukaan. Tämä ominaisuus ei ollut hankittu, vaan synnynnäinen.

Pirren kuollessa alle kaksivuotiaana sille jäi kuusiviikkoiset pennut. Pentueesta

jätettiin itselle uros Santasepon Mörrimöykky ja narttu Santasepon Nappimötkö. Pirre oli kuollessaan yhtä ykköstä vaille kaksoisvalio. Nuori Mörrimöykky pääsi lohkonvalintaan. Siellä kävi ilmi, että koiran hajuaisti ei pelannut. Lääkärin antaman antibioottikuurin jälkeen Seppo ja Erkki tuumailivat, että nuorelle koiralle pitäisi saada näyttöä siitä mitä se osaa. Todettiin, että kokeita olisi Kymessä jäljellä 12 kappaletta koekauden aikana. Ne puolitettiin, kuusi kummallekin. Osaksi leikillään Erkki tuli sanoneeksi, että laitetaan tavoitteeksi 10 ykköstä. Tavoite saavutettiin. Kymmenen ykköstä tuli ja niiden keskiarvo oli kymmenyksen alle 86 pistettä. Haukku-otteluun Mörrimöykky pääsi kolme kertaa. Eräällä kerralla saatiin ensimmäisenä päivänä paras tulos. Toisena päivänä arpaonni vei koiran maastoon, jossa edellisenä päivänä oli tavattu yksi lintu. Toisena päivänä maasto oli tyhjä. Tässä nähdään varamaastojen tärkeys.

Mörrimöykystä tuli kaksoisvalio ja Nappimötköstä muotovalio. Nappimötkö oli Kouvolan Talvipäivien paras suomenpystykorvanarttu ja Angela Cavill yritti kovasti ostaa Nappimötköä itselleen Englantiin.

Kun Erkin ja Sopasen Marjukan yhteinen taival alkoi, niin kuvaan astui suomenpystykorvien rinnalle myös pohjanpystykorvat, joita Marjukka oli jo aikaisemminkin omistanut. Marjukka oli odottanut kolme vuotta Karvosen Raimolta sopivaa yhdistelmää, josta otettiin yhteiseksi koiraksi pohjanpystykorvanarttu Homenokan Louhi. Louhi haukkui AVO-kokeessa 80 pistettä ja Erkki muisti, että kokeessa ei saatu metsoa tavanomaisin keinoin karkotettua haukulta. Louhi osasi todella kesyttää haukullaan linnun ja seuraavaksi Tirvan kokeissa tuli taas 80 pisteen suoritus. Louhelle ei oltu pudotettu yhtään lintua, kun siitä tuli kaksoisvalio. Vasta tämän jälkeen Erkki ampui koiralle ukkometson. Louhi oli myös kansainvälinen muotovalio, Maailman Voittaja Helsingissä, Euroopan Juniori Voittaja sekä viisi kertaa Voittaja Helsingissä. Louhi osallistui myös kaksi

kertaa pohjanpystykorvien SM-kisoihin. Louhi voitti myös pohjanpystykorvanarttujen vuosimaljan.

Seuraava pohjanpystykorvanarttu oli Louhen kaksi vuotta nuorempi sisko Homenokan Kiira, josta tuli käyttövalio. Louhi ja Kiira olivat yhtäkaa pohjanpystykorvien SM-kisoissa. Pohjanpystykorvien SM-kisoihin osallistuttiin viitenä vuonna omalla koiralla.

Suomenpystykorvista Nappimötköstä jätettiin itselle narttupentu Santasepon Pipsa. Pipsa oli muotovalio, Maailman Voittaja 1991 ja Voittaja 1991, 1993 ja 1994. Pipsa kävi myös Englannissa tekemässä yhden pentueen. Pipsasta tuli paras periittäjä Englannissa. Pentueen jälkeen Pipsa viipyi kuusi kuukautta Englannissa kilpaillen kuudessa näyttelyssä, joista se sai viisi SERTiä tullen Englannin valioksi. Mainittakoon, että Santasepon Pipsasta tuli ensimmäinen suomenpystykorvien Maailman Voittaja Dortmundin Maailman näyttelyssä.

Nappimötköstä jätettiin itselle myös suomenpystykorvanarttu Santasepon Mari, josta tuli kaksoisvalio ja kansainvälinen muotovalio. Marin kanssa Erkki lähti ensimmäiseen AVO-kokeeseen Kaskeille ilman kumisaappaita. Hjerpen Jarkko lainasi saappaat isännälle ja hyvin koe menikin lainasaappailla, sillä päivän tulos oli komea AVO 1 92 pisteellä. Tämä koekäynti ei kyllä ole ollut Erkin ainut ilman saappaita tai muita tarvittavia tavaroita. Minultakin Erkki on kysellyt useita kertoja koeaamuina, että olisiko lainaksi saappaita, kun omat olivat taas jääneet kotiin.

Erkin paras kömmähdys on varmaankin koiran unohtaminen kotiin, kun hän oli menossa Mämmijärven kokeeseen. Muutamaa päivää aiemmin Erkki ja Seppo olivat sopineet kumpi tuo koiran koepaikalle ja Erkki muisti puolessa matkassa, että hommahan oli jäänyt hänelle ja ei muuta kuin takaisin kotiin hakemaan koira.

Marin jälkeen vielä Erkki kilpaili suomenpystykorvanarttu Jahti-Impan Ailakilla, josta tuli käyttövalio sekä suomenpystykorvanarttu Santasepon Venlalla, josta tuli muotovalio.

Kun Kennelliitto täytti 100 vuotta vuonna 1989, niin se esitti Suomen Pystykorvajärjestölle pyynnön saada järjestön rotuja etelän suuriin näyttelyihin. Marjukka ja Erkki alkoivat kiertää ahkerasti näyttelyissä Santasepon Pipsan ja Homenokan Louhen kanssa. Samaan aikaan karhukoiranarttu Taru niitti mainetta ja kunniaa omistajansa Hätisen kanssa. Tapahtui niin, että kaikista järjestön roduista tuli salonkikelpoisia. Pohjanpystykoiraharrastus virisi Etelä-Suomessa. Suomenpystykorvan arvostus kasvoi. Se ilmeni siten, että kansalliskoira sijoitettiin viitosryhmän kärkeen ryhmän tullessa kehään sekä niin, että Veteran of Veterans ja Champion of Champions -kutsukilpailussa Santasepon Pipsa ja kansallispukuinen Marjukka Sopanen voittivat ylivoimaisesti yleisöäänestyksen Kennelliiton gaalaillalla. Itse veteraanien kisassa Pipsa sijoittui toiseksi. Kysyessäni Erkin koirauran merkittävintä saavutusta, hän mainitsi tämän suomenpystykorvan arvostuksen nousun suomalaisten koiraharrastajien piirissä.

Erkki ja Marjukka ovat tehneet yhdessä ja erikseen pitkän ja arvokkaan uran pystykorvaisten rotujemme tunnetuksi tekemisessä. Kasvattajaluokassa on tullut neljäs sija Maailman näyttelyn BIS-kisassa Helsingissä sekä Turun kansainvälisessä näyttelyssä BIS1 neljän nartun ryhmällä. Talvipäivien kasvattajaluokassa on tullut BIS1 kolme kertaa.

Santasepon Mörrimöykky toimi mallina Kennelliiton pihalla olevalle kansalliskoiramme suomenpystykorvan patsaalle. Kuvanveistäjä oli halunnut nähdä myös koiran liikkuvan maastossa ennen kuin hän aloitti patsaan veistämisensä. Mörrimöykky oli tietenkin patsaan paljastustilaisuudessa kunniavieraana ja Erkki pääsi mukaan koiran seuralaisena. Erkki muisteli, että tilaisuuteen vaadittiin

häneltä metsästäjänpuku. Hänellä oli armeijanharmaa sarkapuku ja nyt piti investoida uuteen vihreään sarkapukuun.

Erittäin vaikeasti saavutettavissa oleva ja arvostettu Vuolasvirta-palkinto n:o 288 myönnettiin Santasepon Kennelille 1993. Santasepon Kennel sai myös ensimmäisen käyttökoirille myönnetyn Suomen Koirankasvattajat ry:n kasvattajapalkinnon. Santasepon Kennelin toiminta ja saavutukset ovat olleet Marjukan, Sepon ja Erkin tiiviin yhteistyön tulos. Jokainen on antanut oman tärkeän panoksensa ja erikoisosaamisensa yhteiseen koirankasvatukseen.

Erkki on ollut Suomen Pystykorvajärjestön jäsen vuodesta 1957 lähtien ja toiminut järjestön pystykorvajaostossa ja pohjanpystykorvajaostossa. Suomen Pystykorvajärjestö on myöntänyt 1997 Erkille Ansio-palkinnon n:o 33.

Oman kennelpiirin alueella Erkki on toiminut Kymen kennelpiirin pystykorvajaostossa. Liki 20 vuotta hän oli järjestämässä Valkealan Kennelyhdistyksen kokeita sen pystykorvajaostossa. Kymenläänin Pystykorvakerhoon Erkki on kuulunut sen perustamisesta lähtien. Linnunhaukkujen palkintotuomarikortin lisäksi Erkillä on kehäsihteeri- ja koetoimitsijakortti. Nykyiselle kotipaikalleen Luumäelle Erkki muutti 1980-luvun lopulla ja jatkaa siellä edelleen taimitarhatoimintaansa.

Vaikka olen tuntenut Erkin yli 40 vuotta, niin tämän haastattelun myötä opin taas uutta hänen pitkästä elämäntyöstään pystykorvaisten koiriemme parissa. Moni muukin luulee tuntevansa Erkin saavutukset ja kenneltyön, mutta silti uskon, että tässäkin tarinassa oli monelle koiraharrastajalle uusia asioita. Tämä johtuu varmaankin siitä, että tunnemme Erkin erittäin rauhallisena persoonana, joka ei turhia kehu eikä huutele mitä on tullut koiraharrastuksen parissa tehtyä. Kuten huomaamme, niin itse Erkin ei tarvitse kehua toimintaansa, vaan saavutukset kertovat puolestansa!

Tämä juttu julkaistu 2011 KoLPaKKo-lehden numerossa 9 Tervaskantojuttusarjassa.

Teksti: Petri Huuhko